

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Bruneborg-Slaget og et Riim i den Anledning

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 73. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_5-txt-shoot-idm327.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

74Livløst segnede*Crungon er saa ligefrem, at det er ubegribeligt, hvor Gibson har faaet sit devota
exteris fra. Skotte-Folket, Sømands-Skaren, det dundrede i Jordan, feie faldt de tapre Kæmper*Fæger maa
nødvendig være fæge, som man og seer af Hemsks fatales, og seegashvate er ligefrem hvasse, djærve
Kæmper. Af Henriks armati sudavere seer man han har som Cod Cott. læst secga svate, uden derfor at have
mere Hjemmel for sin Snak., fra om Morgenstunden, Solen, den ypperlige Stjerne, Guds den evige Herres
klare Lys opgleed*Glad er ligefrem imp. af Glidan. over Jordan, indtil den ædle Skabning satte sig til Sæde.
Der laae mangen Kæmpe, kastet af Spyd, nordiske Mænd, *skyttiske* ogsaa*Scyttisc ɔ: Pictisk, Udtrykket for
Constantins Folk, thi, skotsk saavidt man veed, betegnede dengang kun *irsk*, og maa vel takke *skyttisk* for at
det ved Blanding kom til at betegne hvad vi nu kalde *skotsk*. See Pinkertons Enquiry Vol 2 p. 45., udstrakte
paa Skjold*Ofer scyld. Henrik og Gibson oversætte vel *over* ved *under*, men det er dog nok at vende op og
ned. matte og dødsens. Vest-Saxerne fulgde den hele lange Dag rask i Hælene paa de fiendtlige
Ryttere*Eorod-cystam er sikkert ligesom eorod-men Hestfolk, Ryttere., huggede Flygtningen 75drabelig bag
fra med Kværnbidre af Sværd*Scearpan er ligefrem en Skrivfeil for scearpum som derfor og læses i de
bedste Codices: Cant og Cott. Mylen stan er Møllesteen og mecum Sværde, saa mecum mylen-scearpum
maa være: med Sværd der kunde bide Steen, *Kværnbidere*, som netop det Sværd heed Kong *Adelstan*
forærede sin Fostersøn Hakon fra Norge.. Mercierne nægtede ingen af de Kæmper*Hæle tha er aabenbar
eet Ord, gen. plur af det bekiendte hæleth Kæmpe, Helt. der Med Anlav havde i Snekke-Favn over Havet feie
søgt Land og Strid, trofaste Handslag*Æra geblond maa betyde Havet, hvilket og Henriks maris campos
siger, men hvad æra, eller som Cod. Cant. og Cott. har, ear, egenlig vil sige her, veed jeg ikke. Ytha geblond
er det sædvanlige..